

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

21 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
200 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠ.Π.Ο.Α.

COVID
FREE

Η 7η του Μπετόβεν

ΠΑ 29.10.21

ώρα 21:00

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διεύθυνση ορχήστρας **Leo McFall**

Βιολί **Noé Inui**

Καλλιτεχνική Διευθύντρια
Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΓΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.**

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη
Σωτηρία Γκιουλέκα
Παναγιώτης Διαμαντής
Μαριλένα Λιακοπούλου

Διοικητικό προσωπικό:

Μαρία Νιμπή (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (Λογιστήριο),
Έλενα Παράσχου (Ταμείας), **Πέτρος Γιάνσης** (Φροντιστής),
Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας),
Φίλιππος Χατζησίμου (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού
Προγραμματισμού), **Γιώργος Νιμπής** (Φροντιστής),
Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης),
Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο),
Έφη Τερζή (Λογιστήριο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία),
Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας)

Εξωτερικοί συνεργάτες:

Αγγελική Κουρουκλίδου (Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προ-
γραμματισμού), **Γεωργία Καραντώνη** (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινω-
νικές δράσεις)

www.tssso.gr

Επιμέλεια εντύπου – κείμενα: **Νίκος Κυριακού**
Γραφιστική επιμέλεια: **Fast Forward**
Εκτύπωση εντύπου: **Visual Advertising**
Φωτογραφία Κ.Ο.Θ.: **Αμάντα Πρωτίδου**

ΠΑ 29.10.21

ώρα 21:00

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διεύθυνση ορχήστρας **Leo McFall**

Βιολί **Noé Inui**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Φέλιξ Μέντελσον Μπαρτόλνι

Εισαγωγή 'Το Παραμύθι της Όμορφης Μελουζίνας', έργο 32

10'

Μανώλης Καλομοίρης

Νησιώτικες Ζωγραφιές, για σόλο βιολί και ορχήστρα
Επιμέλεια μουσικού υλικού: Γιάννης Τσελίκας (Κέντρο Ελληνικής Μουσικής)

20'

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν

Συμφωνία αρ.7 σε λα μείζονα, έργο 92

40'

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

Εισαγωγή 'Το Παραμύθι της Όμορφης Μελουζίνας', έργο 32

Το 'Παραμύθι της Όμορφης Μελουζίνας, έργο 32' είναι μία ουβερτούρα που ο Μέντελσον έγραψε το 1834 ως δώρο γενεθλίων στην αγαπημένη του αδερφή Φάνι. Η έμπνευσή του προήλθε από την όπερα 'Μελουζίνα' του Κόνραντιν Κρόιτσερ, την οποία είχε παρακολουθήσει πρόσφατα στο Βερολίνο. Στην πραγματικότητα ο Μέντελσον βρήκε πως η μουσική του Κρόιτσερ είχε παντελώς αποτύχει να μεταφέρει το κλίμα της ιστορίας και αυτό τον ώθησε γράψει ο ίδιος κάτι γι' αυτόν τον ευρέως διαδεδομένο μεσαιωνικό μύθο, όπου η πανέμορφη πρωταγωνίστρια μεταμορφώνεται κάθε Σάββατο σε γοργόνα, λόγω μίας κατάρας της μητέρας της. Αυτή θα λυθεί μόνο αν αγαπηθεί από θνητό, ο οποίος όμως δεν πρέπει να την κοιτάξει ποτέ την ώρα του μπάνιου της το Σάββατο. Η Μελουζίνα παντρεύεται τον κόμη Ρέιμοντ και του θέτει αυτό τον όρο, όμως αυτός δεν τον τηρεί ως το τέλος, με αποτέλεσμα η Μελουζίνα να μείνει για πάντα γοργόνα. Τα δέκα παιδιά τους πάντως είναι προορισμένα να βασιλέψουν ως το τέλος του κόσμου.

Ο Σούμαν γοητεύτηκε από το έργο και έγραψε μία αποθεωτική κριτική, εγκωμιάζοντας τον ιδιαίτερα περιγραφικό του χαρακτήρα, που έδινε τη δυνατότητα στο νου να πλάθει διάφορες σκηνές της ιστορίας, όπως τη γοργόνα, τα νερά και τα κάστρα. Ο Μέντελσον δεν συμφωνούσε με αυτή την οπτική και αρνιόταν πεισματικά τις εικαστικές προεκτάσεις της μουσικής του επιμένοντας πως ο σκοπός του ήταν να μεταφέρει απλώς την ατμόσφαιρα του

παραμυθίου και τα συναισθήματα των ηρώων.

Το έργο ξεκινά με νοσταλγικό τρόπο εισάγοντας ένα μοτίβο που θυμίζει κύματα νερού, πάνω στο οποίο τα φλάουτα ζετ-λίγουν μία ευγενική μελωδία. Σε όλη τη διάρκεια του έργου υπάρχει μία αίσθηση ροής νερού. Η διάθεση αλλάζει σε δραματική για λίγο, με την αρχική μελαγχολία να επανέρχεται σύντομα. Η έντονη σύγκρουση που ακολουθεί απεικονίζει την πάλη της ευτυχίας με τη δυστυχία στη ζωή των πρωταγωνιστών. Ο πόνος εισβάλλει βίαια στην αγάπη, αλλά δεν διαφαίνεται να επικρατεί κάποιος από τους δύο. Στο τέλος επιστρέφουμε στην αρχική νοσταλγική διάθεση και το έργο κλείνει με ηρεμία.

Νίκος Κυριακού

Μανώλης Καλομοίρης (1882-1962)

Νησιώτικες Ζωγραφιές, για σόλο βιολί και ορχήστρα

Επιμέλεια μουσικού υλικού: Γιάννης Τσελίκας (Κέντρο Ελληνικής Μουσικής)

Ο Μανώλης Καλομοίρης (1882-1962) με την πλούσια συνθετική του παραγωγή, αλλά και την πληθωρική του παρουσία στη μουσική ζωή και εκπαίδευση, διαμόρφωσε το μουσικό γίνεσθαι του ελλαδικού χώρου το πρώτο μισό του εικοστού αιώνα. Στο επίκεντρο της πολυδιάστατης δραστηριότητάς του ήταν η ιδέα της Εθνικής μουσικής. Από την αρχή της καριέρας του συνδέθηκε με το κίνημα των δημοτικιστών. Ειδικότερα η ποίηση του Κωστή Παλαμά λειτούργησε για τον Καλομοίρη ως το υπόδειγμα αισθητικοποίησης της ελληνικότητας. Έτσι, στη μουσική του η ελληνική παράδοση αντιμετωπίζεται ως ζώσα και έτοιμη για τη μεταμόρφωσή της στο σήμερα. Γι αυτό το λόγο ο Καλομοίρης σπάνια χρησιμοποιεί αυτούσια δημοτική μουσική στα έργα του. Ωστόσο, οι *Νησιώτικες Ζωγραφιές* για βιολί και ορχήστρα, που ολοκληρώθηκαν το 1928, αποτελούν μία από τις εξαιρέσεις, καθώς στηρίζονται αποκλειστικά σε δημοτικές μελωδίες.

Ο Καλομοίρης ταυτίστηκε πολιτικά με τον Ελευθέριο Βενιζέλο και την Μεγάλη Ιδέα. Υπό αυτό το πρίσμα, το πλούσιο στυλ γραφής του Wagner λειτούργησε ως ένα σημαντικό στυλιστικό παράδειγμα για τη διαμόρφωση του προσωπικού του ύφους και της ιδεολογικής στάσης που ανέπτυξε απέναντι στην τέχνη. Ωστόσο, κατά την δεκαετία του 1920 – την εποχή γραφής των *Νησιώτικων Ζω-*

γραφιών– στον απόηχο της διάψευσης της Μεγάλης Ιδέας, η μουσική του έγινε πιο εσωστρεφής, με σαφείς επιρροές από τη γαλλική μουσική. Η σχέση που ο Καλομοίρης ανέπτυξε αυτή την περίοδο με τον γαλλικό πολιτισμό αποτυπώνεται και σε μία σειρά συναυλιών και διαλέξεων που πραγματοποίησε στο Παρίσι το 1924 και το 1926.

Ο τίτλος των *Νησιώτικων Ζωγραφιών* παραπέμπει καθαρά στη γαλλική, ιμπρεσιονιστική, προσέγγιση στα νησιώτικα μελωδικά μοτίβα, τα οποία ο συνθέτης άντλησε από συλλογή τραγουδιών της Κάσου. Στο πρόγραμμα της Α' εκτέλεσης του έργου στις 8 Απριλίου του 1928 από τη Συμφωνική ορχήστρα του Ωδείου Αθηνών, αναφέρεται:

«Η σουίτα αυτή είναι γραμμένη πάνω σε θέματα της Δωδεκανήσου, [...], τα οποία γνώρισεν ο συνθέτης κατά το τελευταίο ταξίδι του στην Αίγυπτο από τους κ.κ. Μαβρή και Παπαδόπουλο που έχουν καταρτήσει μία αξιόλογον συλλογήν Δωδεκανησιακών δημοτικών τραγουδιών. [...] Ως έργον είναι σχετικών απλό και προσπαθεί να μας δώσει μικρές εικόνες και σκίτσα από τη νησιώτικη ζωή.»

Η απλότητα, που αναφέρεται στο κείμενο, εντοπίζεται σε πολλά επίπεδα. Και στα τρία μέρη, στο επίκεντρο της αφήγησης βρίσκεται αδιάκοπα η δημοτική μελωδία και οι συνεχείς μεταμορφώσεις της, ενώ η συχνή παρουσία της υφής οστινάτο παραπέμπει στην επαναληπτικότητα που χαρακτηρίζει τη βίωση των δημοτικών μοτίβων στο αρχικό τους πλαίσιο.

Στην πρώτη εικόνα, *Της Αυγής*, η ορχήστρα χρωματίζει το ξεκίνημα της ημέρας με τις νότες του Δώριου τρόπου και το βιολί με τη συνεχή μεταμόρφωση της αρχικής μελωδίας πάνω σε ένα οστινάτο. Στην δεύτερη Ζωγραφιά, *Νανούρισμα*, το χαρακτηριστικό ρυθμικό σχήμα του

καλαματιανού, ένα σχήμα με συμβολικό χαρακτήρα σε πολλά έργα του Καλομοίρη, εδώ αποτελεί τον διακριτικό ρυθμικό καμβά για την ευφάνταστη τροπική, ενορχηστρωτική και αντιστικτική μεταμόρφωση του λυρικού μελωδικού μοτίβου του *Νανουρίσματος*. Τέλος, στην *Σούστα*, οι πυκνώσεις και αραιώσεις της ορχήστρας συντελούν σημαντικά στη συνεχή μεταμόρφωση του αρχικού μοτίβου, όπως και το πέρασμά του από ανατολίτικους τρόπους. Η τελική πύκνωση οδηγεί σε ένα θριαμβευτικό, διονυσιακό, φινάλε, που έρχεται σε αντίθεση με τον πιο εσωτερικό χαρακτήρα των δύο πρώτων *Ζωγραφιών*.

Με το έργο αυτό, ερχόμαστε σε επαφή με έναν Καλομοίρη που με στοχαστική διάθεση φωτίζει δημιουργικά τα παραδοσιακά μοτίβα, αναδεικνύοντας, μέσα από μία μετα-ρομαντική αισθητική της συνεχούς μεταμόρφωσης, τον συναισθηματικό και απεικονιστικό τους πλούτο.

Κώστας Χάρδας

Ludwig van Beethoven

(1770-1827)

Συμφωνία αρ. 7 σε λα μείζονα, έργο 92

I. Poco sostenuto- Vivace II. Allegretto III. Scherzo - Presto IV. Allegro con brio

Ο Μπετόβεν έγραψε δύο υπέροχες συμφωνίες, την 'Εβδομή' και τη δίδυμη αδερφή της 'Όγδοη', κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Τέπλιτσε, το 1812, όπου έκανε λουτροθεραπεία στα διάσημα βοημικά σπα παρέα με τον Γκαίτε, μεταξύ άλλων. Ο Μπετόβεν τη χαρακτήρισε ως ένα από τα κορυφαία του έργα και εξήγησε από το πόντιο τα κινήτρά του στο κοινό, λίγο πριν διευθύνει την επίσημη πρεμιέρα της τον επόμενο χρόνο σε μία συναυλία προς τιμήν των στρατιωτών που τραυματίστηκαν στη Μάχη του Ηαπαυ. Αυτά δεν ήταν τίποτε άλλο από 'αγνό πατριωτισμό και χαρούμενη διάθεση των ικανοτήτων μας για όσους έχουν θυσιάσει τόσα πολλά για εμάς', αν και οι μελετητές έως σήμερα δεν έχουν ικανοποιηθεί πλήρως και επιμένουν να ψάχνουν βαθύτερες ερμηνείες στο νόημά της. Το παραβρισκόμενο βιεννέζικο κοινό πάντως, κουρασμένο από τις πολιτικές του Ναπολέοντα και αναμένοντας μία οριστική επικράτηση εναντίον του, ενθουσιάστηκε τόσο πολύ από το κέφι και τη ζωντάνια της συμφωνίας, ώστε η συναυλία επαναλήφθηκε 3 φορές τις επόμενες 10 ημέρες, ενώ το διάσημο και πολυπαιγμένο έκτοτε, ακόμη και ξεχωριστά από τα υπόλοιπα, δεύτερο μέρος της, επιλέχθηκε άμεσα ως encore, αφού δημιούργησε παραλήρημα. Οι εφημερίδες της εποχής χαρακτηρίζαν το κοινό εκστασιασμένο κατά τη διάρκεια αυτών των συναυλιών.

Το πρώτο μέρος της συμφωνίας αρχίζει με μία απότομη συγχροδία και στη συνέχεια εξελίσσεται με μία αρκετά μακρά εισαγωγή, επιτείνοντας την προσδοκία και θεμελιώνοντας μία άρρηκτη σχέση μεταξύ ήχου και χρόνου, ώστε να δημιουργήσει σταδιακά την απαραίτητη προωθητική ενέργεια. Το όμποε εισάγει τα πρώτα γοητευτικά εκφραστικά περάσματα για να δώσει τη σκυτάλη στα υπόλοιπα πνευστά. Μία τρυφερότητα απλώνεται, ενώ βαθμιαία ο ήχος γεμίζει με τα όργανα όλης της ορχήστρας, μέχρι το αποκορύφωμα, όταν και αρχίζει μία ηχητική αποψίλωση, λίγο πριν το τέλος, διατηρώντας μόνο το χαρακτηριστικό επίμονο ρυθμό του Βάκχου.

Το εκπληκτικό Allegretto είναι γεμάτο αγάπη, τρυφερότητα, αλλά και πόνο, με μία μελαγχολία που αποφεύγει έξυπνα τη θλίψη, ενώ κυριαρχεί ένας υποβλητικός ρυθμός που αιμαλωτίζει. Είναι εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο ο μεγαλοφυής συνθέτης δημιουργεί τόσο πολλά με μία αφοπλιστική απλότητα. Οι βιόλες με τα τσέλα εισάγουν την κύρια μελωδία και όταν την παραδίδουν ώριμη πλέον στα δεύτερα βιολιά, ξεκινούν μία δεύτερη, ενώ η αρχική μελωδία συνεχίζει την περιήγησή της ανάμεσα στην ορχήστρα περνώντας από τα δεύτερα στα πρώτα βιολιά κ.ο.κ.. Αυτή η σκυταλοδρομία συνεχίζεται μέχρι τον εμπνευσμένο διάλογο μεταξύ των πνευστων, όπου έχει καταλήξει η πρώτη, και του εξάρχοντα, στον οποίο έχει καταλήξει η δεύτερη μελωδία. Τα κλαρινέτα προσφέρουν μία μελωδική διέξοδο σε αυτή την μαγική μουσική περιπλάνηση.

Το Scherzo έρχεται με ορμή και φέρνει συνεχόμενες εναλλαγές στην ένταση, προκαλώντας ταχυκαρδία με τα χειμαρρώδη του κρεσέντι και αποτελώντας στο σύνολό του ένα άψογο υπόδειγμα του

είδους. Η ιδιορρυθμία του συνίσταται στη μεταβολή του ρυθμικού μοτίβου σε ένα πεισματικό στοιχείο με το επίμονο παίξιμο του κόρνου, φανερώνοντας μία χιουμοριστική διάθεση του συνθέτη που κλείνει το μάτι αποτίναξη των συμβατικών κανόνων.

Το Finale είναι ασυγκράτητο, συναρπαστικό, γεμάτο φλογερό πάθος, ενώ έχει χαρακτηριστεί από ειδικούς ως *‘εξαπόλυση οργής’*. Η μεγαλοφυΐα του Μπετόβεν ξεδιπλώνεται με μία ορμή που συγκλονίζει, αντλώντας ενέργεια από αρχέγονες πηγές, με αποτέλεσμα να γίνεται ακόμη πιο ισχυρή. Πρόκειται για έναν ανεμοστρόβιλο που συγκεντρώνει με τη δύναμή του όλα τα ρυθμικά, ορχηστρικά και αρμονικά ευρήματα της έμπνευσης του δημιουργού και τα ξεδιπλώνει σε μία πραγματική διονυσιακή γιορτή, με την οποία *‘ο Βάκχος κερνά στην ανθρωπότητα το γλυκό του νέκταρ’*, σύμφωνα με τη έκφραση του σπουδαίου Γάλλου συγγραφέα Ρομαίν Ρολάν.

Το έργο συνολικά αποτελεί ένα απaráμιλλο δημιουργήμα με το πλήθος των μελωδιών του και την τοποθέτηση του ρυθμού στο προσκήνιο να προκαλούν ευδαιμονία, ενώ τα μηνύματά του αποτέλεσαν εξαρχής πεδίο υποθέσεων από έγκριτους μελετητές, που προσπάθησαν να αποκρυπτογραφήσουν τις προθέσεις του Μπετόβεν. Σε αυτό το πλαίσιο έχει προταθεί η άποψη πως αποτελεί ένα επαναστατικό κάλεσμα για μία προσωρινή απόδραση από τις επικρατούσες κοινωνικές δομές και κανόνες, ενώ μία διαφορετική ερμηνεία πρότεινε ο Richard Freed πως *‘πρόκειται για διάλογο ενός μεθυσμένου με την ίδια τη δημιουργικότητά του’*. Άλλοι μη βρίσκοντας μία γενικά παραδεκτή εξήγηση κατέληξαν στο συμπέρασμα πως πρόκειται για ένα εγχείρημα αφηρημένης τέχνης. Κορυφαίοι συνθέ-

τες μπήκαν στον πειρασμό να δώσουν τη δική τους ερμηνεία, όπως ο Ρίχαρντ Βάγκνερ που την ονόμασε *‘μία αποθέωση του χορού’*, ο Σούμαν την είδε ως *‘έναν γάμο αγροτών’* και ο Μπερλιόζ ως *‘μία αναφορά στην Καταδίκη του Φάουστ’*. Το βέβαιο είναι πως μόνο ένα ανυπέρβλητο αριστούργημα θα μπορούσε να συγκινεί με την ίδια ένταση για περισσότερο από δύο αιώνες την ανθρώπινη ψυχή και να επιδέχεται τόσες πολλές ερμηνείες για τα μηνύματά του δημιουργώντας γόνιμους προβληματισμούς στον ανθρώπινο νου.

Νίκος Κυριακού

Leo McFall ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Leo McFall κατέχει τη θέση του Αρχιμουσικού στη Συμφωνική Ορχήστρα του Βόραλμπεργκ (Αυστρία) από τη σεζόν 2020-21, ενώ είναι και Βασικός Προσκεκλημένος Μαέστρος στο Εθνικό Θέατρο του Μάινινγκερ. Ως νικητής του *Deutsche Dirigentenpreis* του 2015 και φιναλίστ του Salzburg Festival/*Nestlé Young Conductors Award 2014*, ο Leo McFall έκανε την προηγούμενη σεζόν το ντεμπούτο του, μεταξύ άλλων, με τη Φιλαρμονική του Ααργκάου (Ελβετία), τη Συμφωνική του Λάχτι (Φινλανδία) και τη Συμφωνική της Βικτώριας στον Καναδά. Στις πρόσφατες συνεργασίες του περιλαμβάνεται επίσης η επιστροφή του στην Φιλαρμονική Ορχήστρα του Τάμπερε (Φινλανδία) και στην Opera North για μία παραγωγή του *‘The Turn of the Screw’*.

Οι εμφανίσεις του ως προσκεκλημένος μαέστρος τις τελευταίες καλλιτεχνικές περιόδους, περιλαμβάνουν συνεργασίες με την English National Opera (*‘Τραβιάτα’*), Glyndebourne Festival και Glyndebourne on Tour (*‘Βανέσα’* και *‘Έτσι κάνουν όλες’*), Hessisches Staatstheater Wiesbaden (*‘Οθέλλος’* και *‘Φάλσταφ’*), καθώς και συναυλίες με την Alma Mahler Chamber Orchestra, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του BBC, τη Φιλαρμονική του Βελιγραδίου, τη Συμφωνική της Βέρνης, τη Φιλαρμονική της Βρέμης, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Πόλης του Μπέρμινγχαμ, τη Γερμανική Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, την Kyμι Sinfonietta, την Meininger Hofkapelle, την Εθνική Ορχήστρα Νέων της Γερμανίας, την Ορχήστρα της Ωβέρνης και την Oulu Sinfonia. Στους κορυφαίους σολίστ με τους οποίους έχει συνεργαστεί περιλαμβάνονται οι Nicholas Angelich, David Fray, Jan Lisiecki, Nils Mönkemeyer, Kian Soltani και Antje Weithaas.

Photo by Ville Hautakangas

Την άνοιξη του 2019 ο Leo McFall ηχογράφησε με την Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken Kaiserslautern για την εταιρεία GENUIN.

Είχε τη χαρά να αναπτύξει μία στενή συνεργασία με τον Bernard Haitink, του οποίου διετέλεσε βοηθός στην προετοιμασία κοντσέρτων με ορχήστρες όπως η Συμφωνική του Σικάγου, η Ορχήστρα Νέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Royal Concertgebouw, η Ορχήστρα του Τονχάλε στη Ζυρίχη και η Φιλαρμονική της Βιέννης. Ο Leo McFall έχει επίσης διατελέσει βοηθός των Herbert Blomstedt, Christoph Eschenbach, Philippe Jordan και Jonathan Nott κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Βοηθός Μαέστρος στην Ορχήστρα Νέων Γκούσταβ Μάλερ.

Γεννημένος στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο Leo McFall κατέχει πτυχίο του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, ενώ συνέχισε τις σπουδές του στην Ακαδημία Σιμπέλιους στο Ελσίνκι, όπου η μαθητεία του δίπλα στον Leif Segerstam συμπληρώθηκε με μαθήματα, μεταξύ άλλων, των Hannu Lintu, Jorma Panula και Jukka-Pekka Saraste. Επίσης, μαθήτευσε με τον Johannes Schlaefli στο Πανεπιστήμιο Τεχνών της Ζυρίχης.

Στο χώρο της μουσικής δωματίου, ο Leo McFall έχει συμμετάσχει σε σεμινάρια των Ferenc Rados and Krysia Osostowicz. Ενώ ήταν ακόμη μαθητής στο Ηνωμένο Βασίλειο, έφτασε στους τελικούς του διαγωνισμού πιάνου του BBC για το *‘Νέο Μουσικό της Χρονιάς’* και παράλληλα ασχολούνταν με το βιολί και τη βιόλα.

Νοέ Ινουί ΒΙΟΛΙ

Ο Νώε Ινουί είναι ένας γνήσιος εκπρόσωπος του θετικού μηνύματος που επαγγέλεται η Μουσική για το μέλλον. Κι αυτό γιατί η ζωή του ξετυλίγεται μέσα σε μια ποικιλία από διαφορετικές κουλτούρες που συνοψίζεται σε μια αρμονική μοναδικότητα. Ήρθε στον κόσμο στην πρωτεύουσα της Ευρώπης μέσα σε μια ελληνο-ιαπωνική οικογένεια και μηθήθηκε από νωρίς στη μουσική.

Οι συναυλίες του τον οδήγησαν σε όλες της ηπείρους του Κόσμου, πλην της Αφρικής και της Αυστραλίας. Ξεχωρίζουν οι συναυλίες με την Μάρθα Άργκεριχ στο Μπουένος Άιρες και στο Fontainebleau της Γαλλίας, καθώς και με τον Λεωνίδα Καβάκο στο Βερμπιέ της Ελβετίας. Ξαν πολίτης του κόσμου ο Νώε έχει την χαρά να παίζει και να συνεργάζεται με διαφορετικούς μουσικούς, είτε ως σολίστας, είτε μέσα από την μουσική δωματίου.

Η διδασκαλία της Μουσικής παίζει επίσης σημαντικό ρόλο στη ζωή του. Παράλληλα με την μουσική του παρουσία σε αίθουσες παραδίδει μαθήματα από το 2013 στην Robert Schumann Musikhochschule στο Ντύσελντορφ και κάνει masterclasses στην Ιαπωνία, στην Αμερική και στο Βέλγιο. Από τον Ιανουάριο του 2020 παραδίδει μαθήματα και στην Musikhochschule του Mannheim.

Ο ίδιος αποφοίτησε με την υψηλότερη διάκριση κάθε φορά από τα Ωδεία των Βρυξελλών, του Παρισιού, της Καρλσρούης και του Ντύσελντορφ. Όταν όμως μιλάει για την μουσική του παιδεία του αρέσει να στέκεται στις διαφορετικές σχολές βιολιού που άφησαν τα ίχνη τους στον ίδιο. Έτσι στις Βρυξέλλες και το Παρίσι γνώρισε τη Βελγο-Γαλλική παράδοση, από καθηγητές όπως ο J.Dupriez η S. Gessner και ο O. Charlier. Στην Γερμανία πρωτομηθήθηκε στην Γερμανική Σχολή βιολιού από τον καθηγητή Ulf Hoelscher, αλλά μέσω αυτού και στη Σχολή του Galamian. Τέλος στο Ντύσελντορφ ανακάλυψε την Ρωσική Σχολή βιολιού από την καθηγήτρια R. Fain και μέσω αυτής την Σχολή Stoliarsky. Θέλοντας να διευρύνει το φάσμα των γνώσεων του επισκεπτόταν συχνά την καθηγήτρια Helga Thoene, ενώ ο Έλληνας καθηγητής Καφαντάρης ήταν ένας από τους συντελεστές της μουσικής του παιδείας.

Photo by Junpei Ono

Σε ηλικία 14 ετών παίζει για πρώτη φορά με την Ορχήστρα της Βαλλονίας στο Βέλγιο. Στη συνέχεια θα παίζει με διάφορες ορχήστρες όπως η Κρατική Ορχήστρα του Βελγίου, η Φιλαρμονική της Ιαπωνίας, η Συμφωνική του Τόκυο, η Κορεάτικη Συμφωνική Kaohsiung, η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Δωματίου της Στουτγάρδης κ.α. Αυτό του δίνει την ευκαιρία να συνεργάζεται με εξαιρετικούς διευθυντές, όπως οι Alexander Lazarev, Kent Mazur, Akiyama, Paul Meyer κ.α.

Η Μουσική Δωματίου είναι για τον Νώε εξίσου σημαντική. Απόδειξη η τακτική εμφάνιση σε ντουέτο με δύο εκλεκτούς πιανίστες τον Βασίλη Βαρβαρέσο και τον Mario Häring. Εκτός από αυτούς, παίζει με μια σειρά από θαυμάσιους μουσικούς εγχόρδων της γενιάς του όπως ο Marc Sabbah, ο David Cohen, ο Benedict Klöckner, ο Georgy Kovalev και η Ella van Rourke. Έτσι μπορεί να μοιράζεται με το κοινό συναυλίες με διαφορετικά σχήματα από ντουέτο μέχρι κουαρτέτο με πιάνο. Η συμμετοχή του σε διάφορα φεστιβάλ του δίνει ακόμη την χαρά και την ευκαιρία να συνεργάζεται με μεγαλύτερα σύνολα και τους καλύτερους μουσικούς του κόσμου.

Από το 2013 κυκλοφορούν CDs του Νώε Ινουί με τα labels 'ARS' και 'Navis' και ηχογραφήσεις με τον Mario Häring και τον Βασίλη Βαρβαρέσο. Η τελευταία του ηχογράφιση με την 'ARS' με τις 6 σονάτες για σόλο βιολί του Eugène Ysaÿe κυκλοφόρησε τον Σεπτέμβριο του 2019. Το άλμπουμ περιλαμβάνει σε παγκόσμια πρεμιέρα και μια Μελέτη Ποίημα του ίδιου συνθέτη που συναντάει την διεθνή προσοχή.

Ο Νώε Ινουί παίζει ένα βιολί του Ιταλού Tomaso Balestrieri από την Μάντοβα.

Έχει κερδίσει τους διαγωνισμούς : Sibelius, Lipizer, Curci, Young Concert Artists, Gina Bachauer(Αθήνα), Verbier Academy κ.α.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δεκαοχτώ μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βιβλίου κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς,

μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπούν διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, M. Nyman, Y. Talmi, D.D. Bridgewater, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, P. Gallois, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Κύπρο, Μασσαλία, Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

www.tssso.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπσιδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτσπ
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα
Tutti
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκίς

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου
Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β΄
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φεϊζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος-Σπυρίδων Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β΄
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ
Δημήτρης Βίττης

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

Απαγορεύεται η φωτογράφιση
και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

GRAND HOTEL PALACE
THESSALONIKI

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

GRAND HOTEL PALACE

Επίσημος
Χορηγός
Φιλοξενίας

Κρατικής
Ορχήστρας
Θεσσαλονίκης